

SCIENTOLOGI: *En* FORM *for* ÅNDELIG SELV-IDENTIFIKATION

Michael A. Sivertsev, Ph.d.

Formand for Nye Religioner

Kommissionen for Samarbejde med Religiøse Organisationer

Den russiske præsidents kontor

SCIENTOLOGI:
En FORM for ÅNDELIG
SELV-IDENTIFIKATION

INDHOLD

Forord	1
I. Scientologi som teologisk system	5
I.I. Den karismatiske leder	5
I.II. Scientologi: Den religiøse doktrin og den hellige viden	7
II. Problemet med bevaring af hellig viden	9
II.I. Esoterisk viden og Scientologi teknologi	9
II.II. Procedurer for initiering ind i viden som en teknologi til opnåelse af de højeste niveauer af bevidsthed. Niveauer af selv-identificering: Fra præclear til det højeste niveau af åndelig eksistens	10
II.III. ”Broen til Fuldkommen Frihed” som et center og grundlag for Scientologis teologiske system	11
III. Strukturen af Scientologis åndelige budskab	12
III.I. Menneskets fald, bevidsthed om faldet (katastrofe), selv-transformation: En helts personlige rejse	13
III.II. Tilståelse, selvforståelse, frelse: Den religiøse tjenestes vej	14
IV. Forståelsen for det Absolutte: Strukturer i ny eksistens, højeste eksistens	14
IV.I. Personlig eller upersonlig eksistens	15
IV.II. Kontinuitet eller diskontinuitet i opførsel mellem det fysiske univers (MEST) og det åndelige væsen	15
IV.III. Åbenbaringsproblemet i Scientologi	15
IV.IV. Verbal og ikke-verbal forståelse af det absolutte	15

FORORD

Scientologi kirkens religiøse budskab og religiøse udøvelse kommer til og læres menneskeheden på et tidspunkt, hvor åndelige budskaber er meget svære at opfange. Der er mange alvorlige grunde til, at en persons subjektive virkelighed kan være blokeret for ethvert åndeligt budskab.

Vi skal kun nævne nogle få stykker:

1. Massesekularisering af offentlig bevidsthed;
2. Traditionelle, religiøse systemer, doktriner og udøvelser efterlader flertallet af moderne mennesker uinspirerede;
3. Splittelse af konventionelle kirker giver næring til en følelse af mistro og skuffelse hos almindelige troende og får dem til at vende sig mod andre kilder end de konventionelle strukturer;
4. Tab af ens personlige oplevelse af éns åndelige grundlag og falsk identifikation af selvet med flygtige værdier – dvs. tab af åndelig identitet – er at miste evnen til at betragte sig selv i en bredere åndelig sammenhæng end det aktuelle liv.

Situationen bliver kompliceret gennem adskillige sociale, politiske, økologiske og kulturelle kriser, hvis kilder rodfæster sig i et menneskes glemsel af sin egen åndelige natur.

Mennesket har mistet kendskab til sig selv som et åndeligt væsen, og dette fører til eksterne katastrofer/ulykker og chok, dvs. mennesket har mistet sin åndelige identitet og identificerer sig selv med falske værdier. Efterhånden som denne falske selv-identifikation er gået for vidt, kræver tilbagevenden til ens sande identitets selvbevidsthed som et åndeligt væsen en særlig lang vej – en vej der leder til genoplivelse af åndelig selv-identifikation. Vejen tilbage til åndelig selv-identifikation går ikke altid gennem et konventionelt, religiøst system. Tværtimod søger mange efter en vej uden for de konventionelle religiøse systemer, og det er bestemt deres ret at følge en vej til åndelig genoplivelse og genfødsel, som ligger uden for de konventionelle, religiøse systemer, hvis disse traditioner viser sig ude af stand til at yde et fyldestgørende svar på tidens krav.

Scientologi giver igennem sin religiøse udøvelse og religiøse budskab svaret og en vej til åndelig genoplivelse. Scientologi kirken henvender sig til den person, hvis livssyn blev dannet i en irreligiøs epoke, og den bruger sædvaner og tendenser skabt af denne særlige epoke med det klare formål at genoplive en åndelig selvbevidsthed. Scientologi kirken tager det moderne samfunds religiøse og bekendelsesmæssige mangfoldighed i betragtning. Derfor henvendes Scientologi kirkens åndelige budskab til alle religiøse grupper og tillader tilhængerne af andre religioner at praktisere Scientologi, og tillader Scientologi medlemmer at høre til andre religioner.

Scientologi kirkens mission er især vigtig i post-totalitære lande. Alle de ovenfor nævnte barrierer til åndelig genoplivelse i den moderne verden mangfoldiggøres i en post-totalitær lokalitet. Vi bør til disse tilføje en meget vigtig opgave, ukendt i lande med avancerede demokratiske institutioner – opgaven at genoprette civile samfundsinstitutioner, der gik fuldstændig tabt under de totalitære regimer. Hvad, der menes i denne forbindelse, er institutioner til socialt og lokalt selvstyre og nødvendigheden af at undervise befolkningen i almindelige samfundsopbyggende færdigheder. Og det er netop her, at Scientologi kirkens erfaring i at opbygge et samfund og dens teknologier i åndelig uddannelse kan spille (og faktisk allerede spiller) en væsentlig rolle med at skabe en ny, åndelig grundvold på steder med ikke-totalitært styre.

Situationen vanskeliggøres gennem inter-etniske og politiske konflikter, som ustandselig truer med at udvikle sig til internationale og interreligiøse situationer i en post-totalitær lokalitet. Den erfaring med vellykket interreligiøst arbejde, som Scientologi kirken besidder, er derfor også et yderst vigtigt anliggende for nye stater, lande og territorier.

Scientologi henvender sig til det menneske, som er parat til at gennemføre en søgen efter sin sande, åndelige natur baseret på sin egen styrke. Scientologi giver tydelige løfter og kriterierne for opfyldelse af disse løfter. Det er især vigtigt for folk, som er tvunget til kun at stole på sig selv og deres egne kræfter, og som samtidig søger efter en åndelig basis og motivering for personlig suverænitet og uafhængighed i den åndelige sfære. Der findes mange af den slags folk i alle sociale og professionelle lag i det moderne Rusland. Så hvilke aspekter af dens egentlige, religiøse/åndelige karakter er det, som gør Scientologis image attraktivt for uafhængigt tænkende, aktive mennesker, som søger efter kendsgerninger i den post-totalitære epoke? Til dette formål er det nødvendigt at blive klar over visse fundamentale egenskaber i Scientologi betragtet som en doktrin og som kirkeorganisation, såvel som dens værdi for folk, som ikke fandt svar i den traditionelle kirke.

Det er især nødvendigt at besvare disse spørgsmål: Hvad er Scientologi som teologisk system? Hvorledes tager den sig af problemet med at opretholde hellig viden? Hvad er strukturen i det åndelige budskab fra Scientologi? Hvad er strukturen af ny eksistens i Scientologi, og hvad forstår den ved det absolutte?

I de foreløbige svar på disse spørgsmål vil vi prøve at klargøre grunden til Scientologis hurtige succes i Rusland og i de post-totalitære lande i det store hele.

SCIENTOLOGI: *En* FORM *for* ÅNDELIG SELV-IDENTIFIKATION

Michael A. Sivertsev, Ph.d.

Formand for Nye Religioner

Kommissionen for Samarbejde med Religiøse Organisationer

Den russiske præsidents kontor

I. Scientologi som teologisk system

Skønt ikke alle medlemmer af Scientologi (hvilket bliver tydeligt fra de diskussioner og utallige interviews, jeg har haft) mener, at der findes et særligt teologisystem inden for Scientologi, eksisterer der trods alt mindst to fundamentale, formelle attributter, som peger på eksistensen af et teologisk system. Det første er den rolle, den karismatiske leder spiller i kirkens etablering, og det andet er eksistensen af en veludviklet religiøs doktrin og hellig viden med en esoterisk og en eksoterisk komponent.

I.I. Den karismatiske leder

Grundlæggeren, L. Ron Hubbards værk, er fundamentet for Scientologis organisation og dogme. Hubbards værk er den autoritative tekst, som man altid henvender sig til, og som studeres uafbrudt. Gennem kirkens interne selvbestemmelse har Hubbards tekster antaget rollen af skriften – den hellige tekst. Den karismatiske leder er således forfatter af hovedteksten. Den anden grund til at anerkende Hubbard som den karismatiske leder er kirkemedlemmernes tro på, at Hubbard var det første menneske til at finde og vandre ad vejen til sand åndelig identitet. Alt, der står tilbage nu, er for alle fra nær og fjern at følge i Hubbards spor og genopleve Hubbards erfaring, hvilket alle har mulighed for.

Det er vigtigt at lægge vægt på en fundamental forskel mellem den karismatiske grundlægger af bevægelsen og hans tilhængere. For Hubbard blev vejen åbnet som resultat af hans egen karisma. For tilhængerne kræves der dybtgående studium med vejledning i de hellige skrifter.

Formålet med de hellige skrifter er at opnå åndelig identitet og at ændre ens selvbevidsthed. Det bør fremhæves, at fremgangsmåden til at nå til nye niveauer af selvbevidsthed blev opdelt i trin og nedskrevet i detaljer af Hubbard. Vi finder, det er vigtigt at fremhæve, at den detaljerede trindeling og autorisering af fremgangsmåder er en vigtig måde at undgå splittelse på. Døren til enhver mulighed for nye fortolkninger af den autoritære tekst er lukket på en yderst enkelt, men effektiv måde. Det antages, at den fuldstændige sandhed fandtes i Hubbards personlige oplevelse. Og denne personlige oplevelse er forbundet med teknologien for at opnå en sand, åndelig identitet. Til forskel fra Hubbards tidligere unikke erfaring (som tjener som mønster) er andres erfaring indholdsmæssigt teknologien til at ændre ens selv-identifikationsniveau. Indholdet af Hubbards erfaring (i teknologisk forstand) har i sit inderste væsen en universel og gentagelig beskaffenhed. Formålet med Scientologi kirkens mission er at give hver enkelt person, som af sig selv bliver klar over den indre nødvendighed af at opnå åndelig identitet, en chance for at gennemvandre den vej, Hubbard åbnede.

Hvad er Scientologi bevægelsens karismatiske leders hovedegenskaber, som giver os grundlaget for at betragte ham som en religiøs leder?

For det første har bevægelsens grundlægger opdaget en åndelig kerne, åndelig viden, som angår enhver.

For det andet har grundlæggeren ved hjælp af denne viden udviklet en vej til personlig frelse.

For det tredje var den viden, som blev givet til lederen, fuldendt, og tilføjelser er umulige: Enhver tilføjelse vil kun misdanne denne viden og omforme den til skadelig viden. Derfra udgår nødvendigheden af særlig overvågning for at sikre, at grundlæggerens instruktioner bliver fulgt.

Det fjerde punkt er, at contiguitet med grundlæggerens personlige erfaring og personlighed, som findes i tekster og på videooptagelser, omformer tilhængerens indre verden, omformer tilhængerens identitet og resulterer i en stabil realisation af ens egen åndelige og udødelige kilde.

For det femte kan bevægelsens grundlægger ikke erstattes af nogen som helst anden person. Dette er grunden til, at selvom et medlem af Scientologi kirken, der selv har opnået et meget højt åndeligt stadi, ikke kan føre til en status som grundlægger for at antage en ny version af doktrinen; derfor kan ingen gøre krav på at antage grundlæggerens autoritet og magt.

For det sjette er der på basis af det åndelige budskab, som grundlæggeren er forfatter af, oprettet en religiøs orden, i hvilken et medlems plads i hierarkiet udelukkende afhænger af hans/hendes åndelige opnåelse og af varigheden af vedkommendes åndelige udøvelse inden for ordenen.

For det syvende er Scientologi kirkens service bygget på tekster fra grundlæggeren og vidnesbyrd fra de medlemmer, hvis liv kirken og grundlæggerens værker har hjulpet med at ændre.

Således kommer grundlæggeren af bevægelsen, den karismatiske leder, som en frelser til tilhængerne; den karismatiske leder tilbyder fuld, individuel og åndelig selvrealisation. Med andre ord er lederen, grundlæggeren af Scientologi, grundlæggeren af den religiøse doktrin og den religiøse bevægelse.

I.II. Scientologi: Den religiøse doktrin og den hellige viden

Adskillige fundamentale Scientologi temaer får os til at betragte Scientologi doktriner som religiøse. Først og fremmest er et åndeligt og evigt væsen det begreb, en person bør identificere sig selv med.

Det næste tema er, at fortiden eller en enkelt begivenhed (katastrofe), der forårsagede glemsel for mennesket mht. hans sande natur, dvs. temaet at slavebinde det sande, evige selv enten af natur eller gennem forsætligt onde kræfter, er klassisk for en religiøs doktrin.

Materie, energi, rum (space) og tid skabes af det magtfulde og evige selv, som har mistet sin bevidsthed om almægtighed og falder under kontrollen af sine egne skaberværker.

Ifølge visse vidnesbyrd er forglemmelsen af selvet resultatet af det evige selvs aktivitet og kreativitet. Andre vidnesbyrd (mere obskure) beskriver det som resultat af personlig ond vilje, som forårsagede en katastrofe i en større del af det beboede univers.

I al fald, hvad enten det er fravær af ond vilje eller tilstedeværelsen af en ond skaber, ser vi det klassiske tema af religiøs antologi, med temaet fald og forglemmelse af ens tidligere åndelige styrke såvel som en glemsel af selve katastrofen.

Viden om ens egen uendelige fortid, om begivenheder der er sket for en person under sine mange tidligere eksistenser, er ikke bare viden. Det er hellig viden, som tilbagegiver personen en forståelse af hans sande stilling i kosmos og tillader ham under processen at søge at forstå sine tidligere ulykker – helt ned til hovedkatastrofen som var af kosmisk betydning – at genoplive den sande viden om sig selv. Derfor er den viden, som opnås i Scientologi gennem langvarigt studium og bevidsthed om ens egen fortid, en befriende viden som bringer frelse.

Hellig viden ændrer og omformer personen, som modtager denne viden. Opnåelsen af ens virkelige identitet kommer efter destruktion af *engrammer*, som barriererne i form af falsk viden om én selv, dvs. falsk identitet. Ødelæggelsen af interne forhindringer, som er placeret i vejen for forståelsen af ens egne, sande, evige selv, opnås ved hjælp af en *auditor*, en der lytter (fra det latinske *audire*, at lytte), som samtidigt er præst og den, som bevarer vejen til hellig viden. Spørgsmål-og-svar-teknikken i *auditering* minder én om de traditionelle fremgangsmåder til at opnå hellig viden, karakteristisk for skikke, som mener, at eleven (eller den sandhedssøgende) kun kan bringes op til tærsklen af sand bevidsthed. Selve bevidstheden og forståelsen af tingenes sande natur er noget, søgeren skal finde uafhængigt. (Man kan støde på lignende teknikker til at forstå ens sande selv i Ignatias af Loyolas ”åndelige øvelser”, i åndelige skoler fra det fjerne Østen, Zen Buddhisme – koaner – og i de hasidiske historier).

Uden at mindske Scientologis enestående, åndelige bidrag til verdens skat af åndelige oplevelser hjælper de ovenstående paralleller os til for det første at være sikre på Scientologis religiøse fundament, og for det andet det åndelige potentiale i Scientologi ikke alene som en religiøs bevægelse, men som en religiøs orden. Det sidstnævnte er særligt vigtigt, fordi forekomsten af en orden er mulig som et resultat af at løse enten organisationsproblemer eller problemer af en religiøs og uddannelsesmæssig art. Den religiøse orden som en måde til at løse rent organisatoriske problemer – som historien af religiøse bevægelser viser – ville ikke eksistere særlig længe, men ordner formet omkring en veludviklet åndelig uddannelsesteknologi viser sig at være temmelig varige. Jesuiterordenen kan bruges som et eksempel realiseret omkring en ”udøvelse af åndelige øvelser” af grundlæggeren af ordenen, Ignatias af Loyola. Ordenens evne til at løse talrige, praktiske problemer er en følge af den åndelige, religiøse udøvelse. Fundamentet for jesuiterordenens stabilitet er den rette troskab mod teknologien for ”åndelige øvelser”. På samme måde er kernen i Scientologi kirken stabil på grund af den særlige åndelige teknologi, der involverer at finde det sande selv, som er midtpunktet for den religiøse dogme og hellig viden. Derfor er problemet med bevarelsen af hellig viden et hovedelement i Scientologi kirken.

II. *Problemet med bevaring af hellig viden*

II.I. Esoterisk viden og Scientologi teknologi

Det er muligt at have to former for esoterisk viden i religiøse systemer. Den første form for esoterisk viden antager specielle metoder og hemmeligholdelse, kodning. Det formodes, at afsløring af skjult viden, det at give den ud til alle, som ønsker det, omformer den skjulte viden til profan eller verdslig viden, som mister den hellige styrke og mulighed for at transformere.

Den anden form for esoterisk viden antager princippet af åbenhed og tilgængelighed. Dog er den særlige vidensstruktur sådan, at hvis eleven ikke har gennemgået de foregående trin, kan han ikke forstå det følgende niveau. Med andre ord opstår esoterisk viden fra en situation, hvor det er nødvendigt først at gennemgå alle niveauer i en kæde af personlig udvikling, som er udviklet i detaljer. Hvert trin indeholder i sig selv miniatureversioner af alle de andre. Således udvikles esoterisk viden ikke fra ønsket om at kode og skjule viden, men fra den enkle omstændighed, at den, som besidder det højeste niveau viden, ikke kan give denne viden videre til en person, som endnu ikke har gennemgået alle de forudgående nødvendige trin i indre omformninger og ændringer af bevidsthed. Den eneste ting, som indehaveren af den højeste viden kan gøre, er at få eleven gennem alle de forudgående nødvendige trin.

Esoterisk viden om Scientologi drejer sig om sidstnævnte form for viden. Når vi ser nogle trin af Scientologi viden mærket "fortrolig", betyder det, at dette angår viden, som kun kan gives videre til en person, som har passeret gennem alle de tidligere givne niveauer.

Scientologi er fundamentalt et åbent religionssystem. Enhver person, som har følt den indre trang til at acceptere Scientologis vej og åndelige budskab, kan regne med opmærksomhed og støtte. Og arbejdet med sandhedssøgere vil blive udført som svar på hans egen søgen efter åndelig identitet. Men det er nødvendigt at huske på, at i midtpunktet af Scientologis åndelighed ligger den personlige oplevelse af at opnå en åndelig identitet, et nyt, åndeligt, uendeligt selv. Derfor er "historien", "fortællingen" om denne oplevelse kun mulig i temmelig begrænset omfang, ikke fordi de åndelige lærere gemmer denne oplevelse, men fordi denne oplevelse ganske fundamentalt ikke kan verbaliseres eller udtrykkes. Det er sikkert, at der i Scientologi er en slags "vidnesbyrd" om personlig fremgang og de omformninger, som personen har oplevet, for eksempel under opnåelse af et højere niveau af bevidsthed om det evige selv. Men det er præcis, som det bliver benævnt – det "vidnesbyrd" (en meget vigtig og nødvendig genre), og ikke den hellige viden. Når man læser og hører disse vidnesbyrd, forstår man tydeligt, at vidnet virkelig forsøger at beskrive sin oplevelse, men han kan ikke viderebringe sin viden.

Deraf nødvendigheden af bevaring og reproduktion af Scientologi teknologi og det konstant hørte krav om ikke at gå til næste indlæringsniveau uden først at have forstået det forudgående materiale fuldstændigt. Af dette følger den meget væsentlige fremgangsmåde af at klargøre hvert enkelt ords mening. Denne væsentlige opmærksomhed henvendt på fremgangsmåden for at klargøre meningen af ord forbinder ligeledes Scientologi til de store religiøse traditioner og lader Scientologi viden blive betragtet som hellig viden.

Det er muligt at betragte fremgangsmåden med at klargøre ord og opnå hellig viden som en del af Scientologis generelle formål: at bringe klarhed over og acceptere og forstå den sande åndelige natur af det uendelige selv.

II.II. Procedurer for initiering ind i viden som en teknologi til opnåelse af de højeste niveauer af bevidsthed.

Niveauer af selv-identificering: Fra præclear til det højeste niveau af åndelig eksistens

Betingelsen for stabil, klar bevidsthed og selvbevidsthed (opvågning fra den daglige ”dvale”) og formel fornuft, som er organiseret således, at man foruden klar bevidsthed og passage gennem de laveste niveauer umuligt kan komme frem til de højeste niveauer af bevidsthed om ens eget, sande selv, resulterer for det første i en hierarkisk vidensstruktur og for det andet i fremgangsmåder til at vinde hellig viden. I religionsundervisningens kultur, hvor der forventes en bevidstheds- og selvbevidsthedsændring for eleven, men hvor overførslen af denne ny selvbevidsthed er umulig, forekommer initieringsproceduren absolut nødvendig i kulturen med religiøs uddannelse. Fra dette stammer endnu et vigtigt træk i Scientologi som en hellig kultur: Hubbards tekster – Scientologis hellige skrifter – er omformningsmidlet for den studerendes bevidsthed og selvbevidsthed. Det er dette bestemte aspekt, der karakteriserer det aksiomatiske element i Hubbards tekster. Disse er klassiske, korte tekster, som er beregnet til langvarig refleksion, under hvilken der indtræffer en ændring i elevens forståelse for det indre selv – dvs. gennem gentagne forsøg på at forstå skrifterne (Hubbards tekster) for at opnå dybere forståelse af én selv og éns sande selv. Scientologi tilbyder mulighed for gruppemæssig, tosidig og enkel (solo) udøvelse af selvfordybelse. Denne praksis bringer også Scientologi i forhold til andre religiøse og især til ordensstrukturer, hvor oplevelsen af refleksion over hellige skrifter ikke er en oplevelse af modtagelse af ny information, men en oplevelse af ændring i selvet (for så vidt angår menighedsmedlemmet), eller en oplevelse af at frigøre en selv (for så vidt læreren angår), hvilket bør genskabe klarhed i bevidsthed og selvbevidsthed efter hårdt arbejde.

Så når vi siger, at viden og selvbevidsthed ikke kan overføres, taler vi om nødvendigheden af en fremgangsmåde, ved hjælp af hvilken eleven kan bringes til at nå frem til denne viden, så han kan realisere sig selv. Dette betyder, at et formelt udviklet omformningssystem fra et niveau hellig viden til det næste er nødvendig.

Ved hjælp af en lærer passerer religionseleven gennem alle niveauerne (nogle niveauer kan han klare ganske alene) fra *præ-clear* (en person som gennem Scientologi auditering eller åndelig vejledning finder ud af mere om sig selv og livet) op til det højeste niveau, *opererende thetan*.

Idet der tages højde for ovenstående funktioner af esoterisk viden iboende i Scientologi (specielt hierarki, strength og det umulige i at springe over et stade), har Scientologi så udviklet et ret imponerende system af en åndelig vej, som også er en indikator på en stabil og lovende, åndelig kultur.

II.III. "Broen til Fuldkommen Frihed" som et center og grundlag for Scientologis teologiske system

En religiøs bevægelse, selv når den opnår et stade som en organiseret kirke, er ikke altid i besiddelse af et omfattende doktrinsystem. Tilstedeværelsen af et doktrinsystem er en indikator på en religiøs bevægelses modenhed, og som følge deraf dannes den over et ganske langt tidsrum. Ikke desto mindre dannede Scientologi, som det allerede er bemærket i historien om religiøse bevægelser, ganske hurtigt en trosbekendelse og et system for åndelig uddannelse. Grunden til denne hurtige gennemførelse af åndelig og organisatorisk modenhed er et veludviklet, formaliseret og detaljeret system af åndelige omformningsniveauer og åndelig identitet. Dette system kan fjernt sammenlignes med de systemer af åndelig oplysning og rensning, som var det centrale anliggende for mange ordner, som udrensede og frelst visse traditionelle kirker.

Der findes to typer teologiske systemer: det *katafatiske* og det *apofatiske*.

Katafatisk er et system, som forudsætter mulighed (eller evne) til at udtrykke den højeste, religiøse oplevelse i ord. Apofatisk er det system, som fundamentalt mener, at den højeste viden og de højeste værdier ikke kan udtrykkes. Derfor skaber det katafatiske system en detaljeret og omfattende beskrivelse af en guddommelig skabning og en guddommelig struktur af den synlige og usynlige verden. Det apofatiske system giver ingen beskrivelse af det Højeste Væsen, fordi dette er umuligt fra det apofatiske systems standpunkt. Dog giver apofatisk teologi et

system til at avancere mod den højeste viden, som opnås, når lærerens formelle instruktioner er blevet udført.

Scientologi omfatter afgjort begge former for teologiske systemer, men den apofatiske teologi dominerer. Scientologi er således ikke så meget karakteriseret ved beskrivelsen af den ny selv-tilstand, men mere ved beskrivelsen af strategien til at opnå højere tilstande.

Broen til Fuldkommen Frihed er en metafor for vejen til åndelig omformning. Denne vej eksisterer i de fleste religiøse kulturer og teologiske systemer. Det er dog primært ordner, der som centrum for det religiøse system anbringer vejen til åndelig renselse opfattet som en formel sekvens af hierarkisk organiserede selvbevidsthedstilstande.

Ret beset er dette hierarkiske system – Broen til Fuldkommen Frihed – det budskab, hvormed Scientologi kirken henvender sig til verdenen og tilhængerne.

Indeholdt i budskabet er der fundamentale temaer, som danner Broens struktur. Alle de teologiske hovedkoncepter (om det Absolutte, menneskets tilstand, begrebet om frelse), de gejstliges mission og Scientologi kirkens organisationsstruktur følger af Broens struktur, som tolkes som en vej til personlig omformning og personlig forståelse af ens universelle rolle.

III. Strukturen af Scientologis åndelige budskab

Strukturen i det åndelige budskab udvikler sig fra et kompleks af temaer. Budskabet rettes personligt til hvert individ, og ved hvert formelt markeret stade på vejen – Broen – finder budskabets temaer en ny dybde og fuldstændighed.

Medlemmerne af religiøse ordners ritualer antager i praksis forstærket kontemplation over forskellige temaer i særlige budskaber. Visse kristne ordner praktiserer forstærket meditation over hovedhændelser fra Jesu Kristi liv. Formålet med meditation over forskellige temaer og episoder af Kristi lidelse er intern omformning og renselse af den, som mediterer, og at lægge sig selv i Kristi hænder. Der eksisterer en parallel, personlig udøvelse i visse sufi-ordner. Det er muligt at give lignende eksempler fra mange religiøse kulturer. En almindelig betingelse, som muliggør en slags intern renselse og omformning, er en særlig tematisk struktur af det åndelige budskab.

Vi vil skitsere to temaer, som er karakteristiske for Scientologis åndelige budskab.

III.I. Menneskets fald, bevidsthed om faldet (katastrofe), selv-transformation: En helts personlige rejse

Menneskets fald betragtes som en universel katastrofe, som fik personen til at glemme sit sande, stærke og uendelige selv. Det uendeligt stærke og mægtige selv, som havde skabt rum og tid, sank ned i afhængighed af sine egne frembringelser. Det centrale tema, som varierer på forskellig måde i Scientologis åndelige budskab, er: ”Skaberen, som er blevet trælunden af sine egne frembringelser, har tabt sin frihed.” Bevidstheden om dette tab falder sammen med det første trin mod frigørelse. Herfra stammer nødvendigheden af bevidsthed om alle katastrofer, som er oplevet i løbet af millioner af års tilværelse. Kravet om at begribe millioner af år som ens personlige eksistens er typisk.

Den anden egenskab af temaet om sammenbrud-bevidsthed-udfrielse er dets heroiske billede i Scientologi budskabet. Det heroiske tema betyder, at søgningen af det ny stærke og evige selv først og fremmest er resultatet af søgerens personlige bestræbelser på vejen – at krydse Broen. Oprindeligt og fundamentalt er mennesket grundlæggende godt – dette er en af de fundamentale grundsætninger i den scientologiske trosbekendelse. Det bør fremhæves til sammenligning, at denne tydeligt udtrykte stilling er diametralt modsat til det kristne budskab, som insisterer på ødelæggelse og syndighed i menneskets natur fra begyndelsen og på det umulige i at rette op på dette igennem menneskelige anstrengelser. (Vi husker formelen: Som det er umuligt for leoparden at ændre sine pletter, og det er umuligt for det bøjede træ at blive lige, således er det også umuligt gennem personlig anstrengelse at blive af med arvesynden og fordærvet natur). At betragte mennesket som en helt – dvs. troen på at mennesket oprindeligt var godt, og igennem egne anstrengelser og menneskelig hjælp fra lærere og særlig udøvelse atter kan vende tilbage til sin oprindelige styrkeposition – har altid i kristendommen været anset for hedenskab. Uden at komme ind på en detaljeret diskussion om forskellen mellem det kristne og scientologiske budskab, bør man dog bemærke denne særlige afvigelse som en af kilderne til vanskelighederne med at udbrede Scientologi budskabet i kulturer, hvor kristendommen allerede er fremherskende.

For vores analyse er sammenligningen vigtig for at fremhæve følgende: Faldet, bevidsthed om faldet og udfrielse anses for at være en personlig rejse, hvor helten krydser Broen til fuld personlig udfrielse. Lang udøvelse, som leder til bevidsthed om langvarig, personlig eksistens (og erindring af én selv) i millioner af år og heltens personlige vej (rejse), er i kontrast til den personlige vej og personlige selvbevidsthed, som tilbydes i det kristne budskab. Scientologi budskabernes temaer bliver realiseret i løbet af de religiøse ritualer, som også har en temastruktur.

III.II. Tilståelse, selvforståelse, frelse:

Den religiøse tjenestes vej

For Scientologi, som for enhver anden stærk religiøs kultur og for enhver religiøs orden, er prædiken et vigtigt element i den religiøse tjeneste. Dog finder vi ikke i Scientologi den samme proselytisme, som er karakteristisk for mange traditionelle religioner. Tværtimod er Scientologi en af de få religioner, som tillader tilhængerne at være medlemmer af en anden religion. Scientologi er dog en fuldkommen religion, og dens medlemmer praktiserer Scientologi i den grad, at de udelukker enhver anden tro. Nogle bibeholder medlemskabet i en anden religion primært af familie-, sociale eller kulturbestemte grunde. Det er grunde til, at skrifte – vidnesbyrd om personlig oplevelse – er karakteristisk for en Scientologi tjeneste, når den henvender sig til den ydre verden, forbundet med et rationelt aspekt af den personlige oplevelse.

Skriftets rationalitet antyder en teknik til selvforståelse, som er blevet udviklet i detaljer og endnu mere vigtigt, som anvendes: Forståelse af en selv som et individ, der har personlige oplevelser af sin skæbne som noget, der fortsætter i millionvis af år; og det at forstå sig selv som et evigt og almægtigt selv.

Skrifte og forståelse af ens eget selv resulterer i frelse. Frelse forstås som en stabil bevidsthed om ens egen sande natur og fjernelse af alle interne, åndelige barrierer (engrammer), som blokerer den korrekte bevidsthed af det almægtige og evige selv, dvs. frelse er at blive bevidst og at finde sin åndelige identitet.

Strukturen af det åndelige budskab i enhver religiøs kultur mødes kun med korrekt forståelse i forbindelse med forståelse af det Absolutte. Det bringer os til problemet at genoplive det Absolutte, hvilket er karakteristisk for Scientologi.

IV. Forståelsen for det Absolutte: Strukturer i ny eksistens, højeste eksistens

Forståelsen for det Absolutte er centralt for mange teologiske systemer. For at diskutere dette emne kan man ikke kun støtte sig til det skrevne ord, men også udtalte vidnesbyrd.

I undersøgelse af nogle særpræg ved Scientologi, begrebet om det Absolutte, må vi også sammenligne det ved den faste opfattelse, som tager form i andre teologiske systemer.

IV.I. Personlig eller upersonlig eksistens

Den højere eksistens eller det Absolutte har en upersonlig beskaffenhed, idet det er en eksistenstilstand af personlig, åndelig eksistens og de skaberværker, som resulterer fra den skabende leg af det almægtige og evige selv.

IV.II. Kontinuitet eller diskontinuitet i opførsel mellem det fysiske univers (MEST) og det åndelige væsen

Skønt dette spørgsmål ikke er af generel natur som sådan og ikke er af interesse for åndelig udøvelse, bør det erkendes med høj sandsynlighed, at forholdene mellem skaber og den skabte verden (bestående af masse, energi, rum og tid, som danner akronymet MEST, idet rum på engelsk er space) bliver afbrudt. Det vil sige, der eksisterer ingen graduel, uafbrudt overgang mellem dem. Med hensyn til det Absolutte (i den grad dette abstrakte, ud fra en praktisk vinkel, spørgsmål er af interesse) anses det for en immanent essens, som kan opnås af det åndelige væsen og er resultatet, som venter enhver person, der går ad den personlige sti på Broen til Fuldkommen Frihed.

IV.III. Åbenbaringsproblemet i Scientologi

Der gives udelukkende og fuldstændig åbenbaring i Scientologi gennem L. Ron Hubbards personlighed, liv og tekster. Derfor er det kirkemedlemmernes opgave at studere og anvende Hubbards budskab. Her er fundamentet for de vedvarende henvisninger til Hubbards erklæringer og tekster. Den funktion og den rolle, som Hubbards tekster har i prædiken, i ritualer og i præsternes og medlemmernes udøvelse, er åbenbaringens rolle.

IV.IV. Verbal og ikke-verbal forståelse af det absolutte

For Scientologi er den ikke-verbale forståelse af det Absolutte typisk for den apofatiske teologi. Den apofatiske forståelse af det Absolutte er forbundet med den formelle, praktiske beskaffenhed af Scientologis åndelige tradition, som beskriver, hvordan den opnås snarere end at beskrive den. Rejsen til højere bevidsthedstilstande – som er enkel i form – er for den apofatiske teologi. Det er typisk for den apofatiske teologi, at den antager den fundamentale umulighed i at beskrive de højere bevidsthedstilstande med ord. I øvrigt antages det, at ord blot forvrænger oplevelsen af det Absolutte. Scientologi er et klassisk eksempel på et apofatisk religionssystem.

MICHAEL A. SIVERTSEV, Ph.d.

Moskva

Juli 1995

Michael A. Sivertsev

UDDANNELSE: Ph.d. i økonomi (1973). Økonom i klassifikation af beskæftigelsesstatistik, Institut for den internationale arbejderbevægelse, Videnskabernes Akademi 1970-1973. Videregående skole, Institut for den internationale arbejderbevægelse. 1959-1965: Første del, Moskvas luftfartsinstitut for økonomi.

PROFESSIONEL ERFARING: 1965-1969, docent, Afdeling for filosofi, Institut for nationaløkonomi Plenkhanov. 1973-1976, docent, Institut for den internationale arbejderbevægelse, Videnskabernes Akademi i Sovjetunionen. 1976-nu, senior stipendiat, Instituttet for USA og Canada, det russiske Videnskabernes Akademi.

SPECIALER: Politisk sociologi med særlig interesse for interetniske og intertros vekselvirkninger, politisk lederskabstypologi, historie og kulturteori.

FORSKNINGSPROJEKTER: 1990-nu, Problemer vedrørende etnisk-trosidentitet, Instituttet for USA og Canada, Videnskabernes Akademi. 1985-90: Politiske lederskabsmodeller, Instituttet for USA og Canada. 1980-85: Historisk-videnskabelige problemer vedrørende humanitær viden, Instituttet for USA og Canada. 1976-1980: Matematiske modeller for socialprocesser, Instituttet for USA og Canada. 1969-1976: Sammenlignende analyser af beskæftigelsesstatistikker, Instituttet for den internationale arbejderbevægelse.

FELTFORSKNINGSPROJEKTER: 1991 og 1992 Program "Portræt af den orientalske landsby", Daghestan. 1989 Program om lang levetid, Abkhazia.

UNDERVISNING, FORELÆSNINGER: 1991-nu, lektor i religionssociologi ved russisk statsuniversitet for humaniora, Moskva. 1992-nu, professor af politologi for jødisk diaspora ved Moskvas jødiske universitet.

PUBLIKATIONER/BØGER: *Typologi af gensidig afhængighed af US og udviklingslande*, 1988. *Problemer i beskæftigelsesstatistik-typologi*, 1975.

NYESTE ARTIKLER: "Russian Political Culture and the Prospects of Multi-Party System" - *USA: Economics, Politics, Ideology*, 1993, nr. 1. "Political Movements and Parties: Origins and Prospects" - *USA: Economics, Politics, Ideology* 1993, nr. 2. "Charismatic Leadership: The Problems

of Political Leadership", 1993. "Daghestan Interviews" med medforfatter E. Rashkowski i *Russia and the Moslem World* 1993, nr. 1. "The Effect of Traditional Cultural Discourse on the Formation of a Polycentric Image of the Fundamental Science" i *Orient in Theories and Hypothesis*, 1992. "Islam in Daghestan" i *Russia and the Moslem World* 1992, nr. 6. "The Fates of Culture in the Religious Philosophy of Paul Tillich" i *The Christian* 1991, nr. 3-4.

DELTAGELSE I INTERNATIONALE KONFERENCER: "Fremmedhad, racisme, antisemitisme", Moskva, 1993. "Judæisk-kristen dialog", Eizenakh, Tyskland, 1992. "Europæisk tænkning og den europæiske idé", Aalborg, Danmark, 1991.

OFFENTLIG TJENESTE: 1990-1993, formand, Moskva partnerskab for åndelig dialog; 1995, udnævnt til formand for nye religioner på Bestyrelsen for samarbejde med religiøse organisationer i den russiske præsidents kontor.

